

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕ / ๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และ
กองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ เกี่ยวกับการดำเนิน
การทางวินัย

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และ
กองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้บังคับการกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนสอบสวนทางวินัยของผู้อุทธรณ์ และมติคณะกรรมการพิจารณากลับกรองการพิจารณาสั่งลงโทษระดับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อนำไปใช้เป็นหลักฐานประกอบการเตรียมคดีในชั้นศาลปกครอง หรือศาลยุติธรรมต่อไป

กองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๒.๓๑/๘๓๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารราชการ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ พิจารณาเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

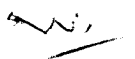
ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คำวินิจฉัย ที่ สค ๕ / ๒๕๕๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารที่กองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้จัดส่งมา และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และผู้แทนกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติสรุปได้ความว่า เดิมคณะทูตจากประเทศต่างๆ ๗ ประเทศ ขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติตรวจสอบบัญชีการใช้จ่ายของศูนย์ปฏิบัติการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลและการส่งกลับ สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงมีคำสั่ง ที่ ๙๑๙/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในการดำเนินการของศูนย์ปฏิบัติการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลและการส่งกลับ สำนักงานตำรวจแห่งชาติผลการสืบสวนปรากฏว่าไม่มีข้อพิพาท

ต่อมา เอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกาได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ แสดงความห่วงใยในการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของกองทุนความช่วยเหลือจากต่างประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงมีคำสั่ง ที่ ๑๑๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีการใช้จ่ายเงินบริจาคที่องค์กรนานาชาติมอบให้ศูนย์ปฏิบัติการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลและการส่งกลับ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และยกเลิกคำสั่ง ที่ ๙๑๙/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ จากการสืบสวนมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า ผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง [REDACTED] ซึ่งร่วมเป็นคณะกรรมการบริหารกองทุน TTVI (Thailand Tsunami Victim Identification) หรือกองทุนช่วยเหลือจากต่างประเทศในการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลผู้เสียชีวิตจากเหตุคลื่นยักษ์สึนามิ มีพฤติการณ์ส่อไปในทางไม่สุจริต ๒ เรื่อง คือ ๑. การเบิกค่าเช่าที่พักชั่วคราว และ ๒. การคืนตัวเครื่องบิน ซึ่งเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ ส่งผลให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เข้าข่ายมีมูลเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงมีคำสั่ง ที่ ๙๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง โดยคณะกรรมการสอบสวน เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาทั้ง ๒ ประเด็นจริง พฤติการณ์การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติด้อยอย่างร้ายแรง และกระทำการหาผลประโยชน์ อันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๗๙ (๕) (๖) ประกอบมาตรา ๗๘ (๑๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงมีมติเห็นควรลงโทษไล่ออกจากราชการ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๕ / ๒๕๕๔

คณะกรรมการพิจารณากลับกรองการพิจารณาสั่งลงโทษได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ และมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ ต่อมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีคำสั่ง ที่ ๓๓๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ไล่ออกจากราชการ

ผู้แทนกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ชี้แจงสรุปได้ความว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ทราบคำสั่งดังกล่าวได้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ โดยในขณะนั้นการพิจารณาอยู่ระหว่างการประมวลเรื่องเพื่อเสนอผู้บังคับบัญชาและแจ้งผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป สำหรับมติคณะกรรมการพิจารณากลับกรองการพิจารณาสั่งลงโทษไม่ได้อยู่ในความครอบครองของกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ แต่อยู่ในความครองของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปได้ความว่า ภายหลังจากที่ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งไปยังคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือจากสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ที่ ดช ๐๐๑๒.๓๑/๒๐๑๙ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ แจ้งว่าอนุกรรมการ คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ เกี่ยวกับการอุทธรณ์ (อนุกรรมการ ก.ตร.) ทำการแทนคณะกรรมการข้าราชการตำรวจได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ เห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดจริง แต่มีเหตุอันควรลดหย่อนโทษเนื่องจากภายหลังที่เกิดเหตุภัยพิบัติสึนามิ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ ผู้อุทธรณ์ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้ไปประจำที่ศูนย์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่จังหวัดพังงา เพื่อทำหน้าที่ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของชาติต่างๆ และร่วมปฏิบัติกับทีมผู้เชี่ยวชาญการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลนานาชาติในการจัดตั้ง “ศูนย์พิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลเหยื่อภัยพิบัตินานาชาติ” วางกฎและวิธีในการทำงานด้านการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถเป็นพิเศษยิ่งไปกว่าการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจโดยปกติทั่วไป และการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับผลสำเร็จด้านการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลอย่างรวดเร็วจนเป็นที่พอใจของญาติชาวต่างชาติที่เสียชีวิต และเป็นที่ยอมรับของนานาชาติอารยประเทศนำมาซึ่งชื่อเสียงของประเทศชาติเป็นอย่างยิ่ง ประกอบกับเป็นการปฏิบัติงานในพื้นที่เสี่ยงภัยโดยมิได้หวั้นเกรงต่อภัยอันตรายอันอาจเกิดขึ้น นับได้ว่ามีเหตุอันควรปรานีที่จะนำมาเป็นเหตุลดหย่อนโทษให้กับผู้อุทธรณ์ได้ จึงมีมติให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติลดโทษไล่ออกจากราชการ เป็นลงโทษปลดออกจากราชการ

ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้นเพื่อนำไปใช้ในชั้นศาลปกครองต่อไป โดยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับการเปิดเผยให้ คือ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๕ / ๒๕๕๔

๑. บันทึกถ้อยคำพยานทุกปากในสำนวนการสืบสวนของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๙๑๙/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในการดำเนินการของศูนย์ปฏิบัติการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคล และการส่งกลับ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งบรรดาสรรพเอกสารที่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้มา

๒. บันทึกถ้อยคำพยานทุกปากในสำนวนการสืบสวนของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑๑๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีการใช้จ่ายเงินบริจาคที่องค์กรนานาชาติมอบให้ศูนย์ปฏิบัติการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลและการส่งกลับ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งบรรดาสรรพเอกสารที่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้มา

๓. สำเนาหนังสือเอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกา ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานตำรวจแห่งชาติแสดงความห่วงใยในการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินกองทุนความช่วยเหลือ ที่กล่าวอ้างถึงในคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑๑๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

๔. บันทึกถ้อยคำพยานทุกปากในสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๙๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน รวมทั้งบรรดาสรรพเอกสารที่คณะกรรมการสอบสวนได้มา

๕. มติคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษระดับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ก่อนมีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ

คณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ถูกลงโทษได้เสร็จสิ้นแล้ว โดยผู้ถูกลงโทษได้ลาออกจากราชการ และในภายหลัง อนุกรรมการ ก.ตร. ได้มีมติลดโทษเป็นปลดออกจากราชการ ผู้ถูกลงโทษจึงเป็นผู้ถูกกระหนาบสิทธิโดยตรงจากคำสั่งดังกล่าว ดังนั้นจึงมีเหตุอันสมควรที่ผู้ถูกลงโทษจะได้ทราบข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอเพื่อนำไปใช้ปกป้องสิทธิของตนได้อย่างเต็มที่ โดยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในขณะนี้ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

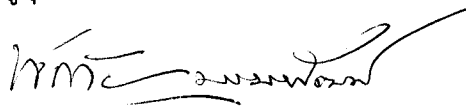
สำหรับบันทึกการให้ถ้อยคำของพยานนั้น พยานประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่ตำรวจและบุคคลภายนอก ในส่วนของเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเป็นข้าราชการนั้น การมาให้ถ้อยคำเป็นพยานถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ อีกทั้งถ้อยคำที่ทำให้การเป็นพยานนั้นเป็นข้อเท็จจริงตามที่เกิดขึ้น ไม่ได้มีข้อความใดที่การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยต่อผู้ให้ถ้อยคำ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๕ / ๒๕๕๔

เป็นพยาน ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยบันทึกการให้ถ้อยคำทั้งหมด สำหรับบุคคลภายนอกเพื่อให้ความคุ้มครองแก่ประชาชนที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับหน่วยงานราชการ เห็นสมควรให้ปกปิดชื่อและข้อมูลส่วนบุคคลของพยานที่เป็นบุคคลภายนอก และเปิดเผยข้อความที่ได้ให้ถ้อยคำไว้

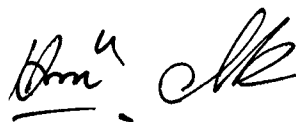
ส่วนมติคณะกรรมการพิจารณาถ้อยคำการพิจารณาสั่งลงโทษ ก่อนมีคำสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการนั้น จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไม่ได้อยู่ในความครอบครองของกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ โดยข้อมูลข่าวสารในรายการนี้เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ สามารถเปิดเผยได้เช่นกัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เว้นแต่ บันทึกการให้ถ้อยคำของพยานที่เป็นบุคคลภายนอกให้ปกปิดชื่อและข้อมูลส่วนบุคคล พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

หัวหน้าคณะที่ ๑

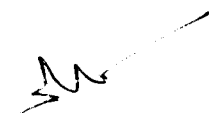
(นายจัดภัย บุรุษพัฒน์)

กรรมการ

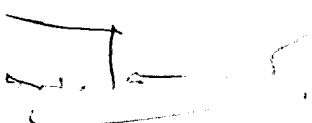
(นางเน่งน้อย วิศวโยธิน)

ร้อยโท

กรรมการ

(วิรัช พันธุมะผล)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(นายพีรพล ไตรทศาวีทย์)

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔